

Θέμα : Γενικοί Κανονισμοί Προσωπικού ΔΕΚΟ

1. Η παράγραφος 4 του άρθρου 10 επιβάλλει στις διοικήσεις των δημοσίων επιχειρήσεων να λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα για την αναβάθμιση και αξιοποίηση του προσωπικού τους, με την κατάρτιση νέων κανονισμών προσωπικού, οργανογραμμμάτων καθώς και προγραμμάτων εκπαίδευσης και επιμόρφωσης του προσωπικού. Ειδικότερα, για ζητήματα των Γενικών Κανονισμών Προσωπικού των επιχειρήσεων αυτών σε θέματα που αναφέρονται στις εργασιακές σχέσεις, η ίδια διάταξη προβλέπει κατ' εξαίρεση τη ρύθμισή τους με κοινή συμφωνία της διοίκησης της επιχείρησης και της πιο αντιπροσωπευτικής οργάνωσης των εργαζομένων σ' αυτήν.

2. Η εφαρμογή της στην πράξη δεν απέδωσε τα αποτελέσματα στα οποία προσέβλεψε ο νομοθέτης, κυρίως διότι στις περισσότερες περιπτώσεις δεν κατέστη δυνατή στην πράξη η εξασφάλιση της συναίνεσης των κοινωνικών εταίρων.

3. Τα παθολογικά φαινόμενα που συναντώνται σε ορισμένες ΔΕΚΟ επιτείνονται λόγω της αδυναμίας δραστηκής αναδιοργάνωσής τους, ενόψει των νέων συνθηκών, της τεχνολογικής εξέλιξης κ.λ.π. Ενόψει τούτων είναι επιβεβλημένη η συμπλήρωση της ρύθμισης με κύριο στόχο την αναδιάρθρωση των ενλόγω επιχειρήσεων, ώστε να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις που θα επιτρέψουν πραγματικά την εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος.

4. Η αναζήτηση λύσης πρέπει να είναι ενπρώτοις συνταγματικά θεμιτή και θεσμικά λειτουργική, πρέπει να προκαλεί τις λιγότερες πολιτικές τριβές και εντάσεις, να συνεκτιμά το καλώς εννοούμενο συμφέρον των εργαζομένων και να έχει ως βασική επιδίωξη την αναδιοργάνωση των υπόγει ΔΕΚΟ σε ορισμένες κρίσιμες περιοχές.

5. Τα στοιχεία της υπό αναζήτηση λύσης είναι τα εξής :

α. Η διατήρηση της παραγράφου 4 του άρθρου 10 του ν. 2414/1996 ως έχει.

β. Η προσθήκη νέας διάταξης με το ακόλουθο περιεχόμενο :

i. Πρόβλεψη εύλογης και πάντως αποκλειστικής προθεσμίας, λ.χ. τετράμηνης ή εξάμηνης, για την αλλαγή των Γ.Κ.Π. όσων Δημοσίων Επιχειρήσεων και Οργανισμών προσδιορίζονται στο άρθρο 31 παρ. 8

του φορολογικού νομοσχεδίου και κατά τη διαγραφόμενη στο δεύτερο εδάφιο του άρθρου 10 παρ. 4 διαδικασία.

- ii. Σε περίπτωση μη επιτεύξεως συμφωνίας εντός της προαναφερόμενης αποκλειστικής προθεσμίας, τη ρύθμιση των επίμαχων ζητημάτων αναλαμβάνει μονομερώς η Διοίκηση.
- iii. Η σχετική απόφαση της Διοίκησης της ΔΕΚΟ υποβάλλεται προς έγκριση στον αρμόδιο Υπουργό, ο οποίος μεριμνά για την έκδοση, εναλλακτικά, υπουργικής απόφασης ή προεδρικού διατάγματος. Προτιμότερη από κάθε άποψη είναι η έκδοση προεδρικού διατάγματος, γιατί διασφαλίζει το πλεονέκτημα του προληπτικού ελέγχου της νομιμότητας και αίρει τυχόν αμφισβητήσεις ως προς το κύρος της σχετικής εξουσιοδοτήσεως.
- iv. Είναι αυτονόητο ότι με τη διαδικασία που προσδιορίστηκε προηγουμένως επιτρέπεται στη συνέχεια η διαπραγμάτευση, μεταξύ των κοινωνικών εταίρων, νέας συμφωνίας για επιμέρους ζητήματα.

6. Σε περίπτωση μη επιτεύξεως συμφωνίας μεταξύ των εταίρων, αντί της μονομερούς απόφασης της διοίκησης (παραπάνω 5, β, ii και iii), θα ήταν δυνατόν η διαφορά να παραπεμφθεί είτε στο σύστημα διαιτησίας που προβλέπεται στο ν. 1876/1990 είτε σε ειδικό διαιτητικό όργανο με πλειοψηφία της διοίκησης (ανά ένας εκπρόσωπος της ΔΕΚΟ και της πλέον αντιπροσωπευτικής συνδικαλιστικής οργάνωσης καθώς και ένας επιδιαιτητής οριζόμενος από τον αρμόδιο Υπουργό). Η παραπομπή αυτή στα διαιτητικά όργανα του ν. 1876/90 είναι για προφανείς λόγους απρόσφορη, ιδίως γιατί δεν είναι εξ αντικειμένου δυνατόν να εξυπηρετήσει το δημόσιο συμφέρον. Εξάλλου, η σύσταση ειδικού διαιτητικού οργάνου θα επέφερε ρήγμα στην οργάνωση του θεσμού διαιτησίας χωρίς να διαφοροποιεί ουσιαστικά την κυριαρχική θέση της διοίκησης.

7. Στην περίπτωση της Ολυμπιακής Αεροπορίας, η αποκλειστική προθεσμία μπορεί να είναι συντομότερη, λ.χ. τρίμηνη. Η διαφοροποίηση αυτή δικαιολογείται γιατί είναι η μόνη ΔΕΚΟ στην οποία εφαρμόζεται πρόγραμμα εξυγίανσης που έχει εγκριθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

8. Η λύση που σκιαγραφείται (παραπάνω 5) δεν παρουσιάζει, τέλος, προβλήματα συνταγματικότητας. Η νομολογία του ΣτΕ δέχεται ότι οι δημόσιες επιχειρήσεις αποτελούν δημόσιες υπηρεσίες υπό την λειτουργική έννοια του όρου, οι οποίες αποβλέπουν στην εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος. Με αφετηρία αυτή τη θέση, το Δικαστήριο, αντιμετωπίζοντας συναφή ζητήματα, έχει αποφανθεί παγίως ότι οργανωτικά και διαρθρωτικά προβλήματα των ΔΕΚΟ δεν είναι δυνατόν να ανάγονται στον σκληρό πυρήνα της συλλογικής αυτονομίας των κοινωνικών εταίρων. Η ρύθμισή τους εναπόκειται συνεπώς στη Διοίκηση.

9. Η σχετική τροπολογία πρέπει να διατυπωθεί έγκαιρα και να συνοδεύεται από εμπειριστατωμένη αιτιολογική έκθεση, στην οποία να αναδεικνύονται όλες οι διαστάσεις του προβλήματος και η ανάγκη άμεσης αντιμετώπισής του.

Αθήνα, 21 Ιανουαρίου 1998

Dis. Γ/ΕΙ/ProsopikoDEKO.doc/21.1.98/p.1-3/md (Γ2)